

РЕШЕНИЕ

№ 3364

гр. София, 07.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 07.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **909** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 4 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР), вр. с чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба вх. № 2636 от 04.02.2011 г. по описа на Административен съд С.-град и вх. № МГ 204 от 25.01.2011 г. по описа на С., препратена с вх. № 3220 от 27.01.2011 г. по описа на 05 РУ - С., подадена от М У. Н., гражданин на А, ЛНЧ * чрез А. В. И от САК със съдебен адрес гр. С. срещу заповед за задържане на лице рег. № 83 от 11.01.2011 г. издадена от П. О. П. 05 Районно полицейско управление (РУП) към Столична дирекция на вътрешните работи (С.), с която, на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР му е наложена принудителна административна мярка (ПAM) "задържане за срок до 24 часа".

Жалбоподателят моли заповедта бъде отменена като незаконосъобразна, тъй като задържането му е произволно и в нарушение на основните му процесуални права. С молба уточнение се посочва, че П. извършеното задържа не му е бил назначен преводач, както и че не е свързан с посочения от него адвокат. Не на последно място твърди, че задържането е продължило повече от допустимите 24 часа, тъй като е освободен в 10,00 часа на 12.01.2011 г.

Ответникът - П. О. П. 05 Районно управление (РУ) към Столична дирекция на вътрешните работи (С.), чрез процесуалния си представител – юрк. Г, оспорва

жалбата. Моли съдът да постанови решение, с което да я отхвърли.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното: С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт - заповед за задържане на лице рег. № 83 от 11.01.2011 г. издадена от П. О. П. 05 РПУ към С., на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, на М У. Н. е наложена ПАМ "Задържане за срок до 24 часа" в помещение за временно задържане на 05 РПУ - С.. Като фактическо основание за издаване на заповедта е посочено извършено престъпление по чл. 195, ал.1 от НК, както и че задържаното лице е извършено в 08,30 часа и че лицето е освободено в 07,30 часа на 12.01.2011 г. жалбоподателят е отказал да подпише оспорваната заповед, което е удостоверено от свидетеля Д Л К. Ведно с посочената заповед М Н. е попълнил декларация (приложение № 1 към чл. 14, ал. 2) на 11.01.2011 г. в 08,50 часа, с която е посочил, че иска адвокатска защита по негов избор и е посочил номер на мобилен телефон и име. С тази декларация е декларира, че е запознат с правата си по чл. 63,64 и 65 от ЗМВР, правото на свиждане и да получава храна и колети, както и че не няма здравословни проблеми и че не желае медицински преглед от лекар, осигурен от МВР и такъв по негов избор и за негова сметка, посочил е, че не желае член от семейството му или друго заинтересовано лице да бъде уведомено за задържането му, както и че няма нужда от специална хранителна диета. Допълнително е подписана декларация от жалбоподателя, че желае да ползва адвокатска защита по негов избор и за негова сметка по ЗМ 126/2011 г. по описа на 05 РУ – С.. П. задържането на М Н. му е направен личен обиск, за което е съставен Протокол на 11.01.2011 г. в 08,40 часа, като у него са намерени следните вещи: 2 бр. секретни ключа, сумата от 1,85 лева на монети и информационна карта на Ислямска Република А. Протоколът е разписан от жалбоподателя в качеството му на обискиран и в частта представляваща разписка, с която се удостоверява, че е получил копие от него. Ръкописно е написано, че е лицето е получило вещите си без липси и че няма претенции към органите на МВР и подпис.

По делото е представена Справка от ответника относно извършена проверка по преписка вх. № МГ 204/11 на С., вх. № 3220/2011 г. и преписка ЗМ № 126/2011 г. по описа на 05 РУП- С.. От тази справка става ясно, че е образува преписка Рег.№43436/10г. по повод постъпила молба от лицето Д Л, ЕГН *, жив. с.Б за това, че на 05.12.2010г. за времето от 14.30ч. до 14.45ч. в гр. С., на У. П от паркиран лек автомобил марка „Шевролет“, модел"Каптива" с ДК№ С, неизвестен извършител чрез счупване на преден десен прозорец е отнел мъжка чанта със следното съдържание: СУМПС-израелско, 2 бр. международни паспорта-български и израелски, израелска лична карта, 4 бр. кредитни карти, няколко броя СИМ карти на „Г“, водещи се на фирма „К" ЕООД, собственост на тъжителя. На 13.12.2010 г. преписката е изпратена в С Районна Прокуратура. На 07.01.11г. г-н Л се явява в 05 РУП и заявява, че е получил разпечатка от „Г“, че със СИМ карти на ф-ма „К Ми Б" ЕООД с абонатен номер № * и СИМ № ** и

абонатен номер № * и СИМ № **, са активирани непосредствено след извършването на кражбата, като от тях се водят разговори и се дължат парични суми по тях. По данни на г-н Л се касае за 1100лв. От предоставената разпечатка, след извършена проверка, се установи, че СИМ карта № ** с абонатен номер № * се ползва от М У Н., ЛНЧ *, род. На 03.10.1973г. в А, с регистрационна карта на чужденец в ускорено производство за предоставяне на статут с № *, с посочен настоящ адрес гр. С., ж. к."Н" бл.. В хода на проверката на 11.01.11г. собственичката на апартамент в гр.С., ж. к."Н" . г-ца С, ЕГН *,живуща на горепосоченият адрес със М У Н., предостави с протокол за доброволно предаване следните вещи, за които казва, че са собственост на лицето М У Н.: 1 бр. мобилен телефон марка „П" с ИМЕИ № *25206 - без СИМ карта; 1 бр. мобилен телефон марка „С Ериксон", с ИМЕИ № *24458 - без СИМ карта; 1 бр. мобилен телефон марка „С Ериксон", с ИМЕИ № *26433 -без СИМ карта; 1 бр. СИМ карта на „Ф"с№ ** и 2 парчета целофанени от опаковка на СИМ карта с изписан номер на тях № *, същите намерени от нея в чанта, като са били с извадени панели, батерии и без използваните от него и 2 бр. СИМ карти, от която е проведен телефонен разговор, за които е установено, че са предмет на кражбата. С цел извършване на проверката е образувана преписка ЗМ 126/11г. по описа на 05 РУП-С., като на основание чл. 212, ал.3, чл. 356, ал. 1, чл.362,ал.2 от НПК - на 11.01.2011 г. С районна прокуратура е уведомена за ново постъпилите факти и обстоятелства по ЗМ 126/11г. и, че се започва досъдебно производство срещу М У Н., ЛНЧ *, за престъпление по чл. 207 ,ал. 1 от НК. С цел извършване на проверката е образувана преписка ЗМ 126/11г. по описа на 05 РУП-С., като на основание чл.212,ал.3 , чл. 356,ал. 1, чл.362,ал.2 от НПК - на 11.01.2011 г. С районна прокуратура е уведомена за ново постъпилите факти и обстоятелства по ЗМ 126/11г. и, че се започва досъдебно производство срещу М У Н., ЛНЧ *, за престъпление по чл. 207 ,ал. 1 от НК.

По делото е прието постановление за прекратяване на наказателно производство по досъдебно производство ЗМ № 126/2011 г. по описа на 05 РУП – С. и пр.пр. 2141/2011 г. по описа на СРП от 02.03.2011 г. От него се установява, че жалбоподателят е привлечен в качеството му за извършени престъпления по чл. 207, ал.1 от НК и чл. 195, ал.1, т.3 вр. чл. 194, ал.1 от НК, както и обстоятелства, поради които са налице предпоставките за прекратяване на производството. Видно от писмо изх. № 2141/11 от 09.05.2011 г. към дата 03.05.2011 г. не са постъпвали жалби срещу посоченото постановление.

П. така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, независимо, че в нея не е изрично посочено това, както и органа пред който може да се обжалва Заповедта за задържане на лице. Депозирана е от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

П. извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената

заповед, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че административният акт е издаден от компетентен (към датата на издаването ѝ) О., в кръга на предоставените му от закона - чл. 63 от ЗМВР правомощия.

Съгласно нормата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, посочена като правно основание за издаване на заповедта, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. В самата заповед е посочено, че Н. е задържан заради извършено престъпление по чл. 195, ал.1 от НК. Следователно може да се направи обоснован извод, че така посочено основание изрично сочи, че са налице данни за извършено престъпление. Още повече, че от съдържащите се материали в представената административна преписка става ясно, че жалбоподателят М Н. е подведен под наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 207, ал.1 от НК

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК регламентира задължителното съдържание на административния акт, когато той се издава в писмена форма. Съгласно чл. 59, ал. 1, т. 4 от АПК, този акт, в частност заповедта за задържане на лице, следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването. Същото предвижда и разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ППЗМВР, съгласно която в писмената заповед за задържане на лице се посочва основанията за задържането. Тълкуван във връзка с текста на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, текстът на чл. 63, ал. 2, т. 2 от ППЗМВР води на извод, че част от задължително съдържание на всяка заповед за задържане на лице е посочването на правното и фактическо основание за издаването ѝ. Тълкуването, че посочената разпоредба на ППЗМВР снижава изискванията за форма на заповедта за задържане на лице, тъй като под "основание за задържането" следва да се разбира само правното такова не намира опора в закона и е неприемливо. Макар и специален по отношение на АПК, ППЗМВР е подзаконов нормативен акт, който е по - нисък по степен от АПК. П. липсата на изрична регламентация в тази насока в ЗМВР, правилникът не може да въвежда различни от общо установените изисквания за форма от тези за административните актове съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК (последният е и по-нов от ППЗМВР), включително и за заповедта по чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалваната заповед отговаря на изискването за форма на административния акт, тъй като макар и да не съдържа изрично посочване на фактическото основание за задържането на Н., може да се направи безспорен извод, че същият е разбрал за какво престъпление е задържан. Предвид това, заповедта се явява мотивирана.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 ЗМВР императивно разпорежда, че може да бъде задържано само лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Видно от самата заповед и от представените писмени доказателства с административната преписка, в настоящия случай такива данни са налице, което се подкрепя и от факта на образуването срещу жалбоподателя наказателно производство. Предвид посоченото съдът намира, че П. издаване на заповедта не е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените

правила, което да е довело до незаконосъобразността ѝ.

Задържането за срок от 24 часа по смисъла на чл. 63 от ЗМВР е принудителна административна мярка, която в зависимост от ситуацията би могла да има превантивен или преустановителен характер и се предприема било с цел да се предотвратят вредните последици от извършено престъпление, било за да осуети прикриването на престъплението, както и с цел започването на разследване срещу вероятния извършител на престъплението. Целта на закона с налагането на посочената ПАМ е да се ограничи вредното влияние на евентуално извършено престъпление върху обществото, да се осуети прикриването на извършено престъпление, да се създадат условия за безпрепятствено провеждане на полицейската проверка. П. така изложеното и наличните по делото данни, съдът намира, че обжалваната заповед се явява законосъобразна.

От представените по делото доказателства безспорно се установява, че след задържането на М. Н. до освобождаването му, е образувана преписка ЗМ № 126/11 г. във връзка с преписка рег. № 43436/2010 г., прекратена от наблюдаващия прокурор преди да постъпят новите факти по случая. По делото е установено, че жалбоподателят е привлечен в качеството на обвиняем по досъдебното производство като в последствие същото е изпратено в прокуратурата с мнение за прекратяване от водещия разследването.

Съгласно чл. 30, ал. 1 и ал. 3 от Конституцията на Република Б, всеки има право на лична свобода и неприкосновеност, като само в изрично посочените от закона неотложни случаи компетентните държавни органи могат да задържат гражданин, за което незабавно уведомяват органите на съдебната власт. В настоящия случай, предвид представените по делото доказателства, се установява, че е налице неотложност на случая, наложила предприемането на задържането. П. издаването на заповедта полицейският О. е действал П. условията на оперативна самостоятелност, с която е разполагал. Съгласно чл. 4, ал. 2 от АПК, административните актове се издават за целите, установени в закона, а чл. 6 от АПК въвежда принципа на съразмерността като материалноправно изискване за законосъобразност на административния акт.

Именно в така определените от цитираните норми рамки следва да упражнява предоставената му компетентност административният О., който действа П. условията на оперативна самостоятелност. Спазени са изискванията за съразмерност на наложения ПАМ, тъй като преди изтичането на тази мярка, задържаното лице е освободено.

Отделно от горното следва да се посочи, че съдът намира за неоснователни направените възражения от жалбоподателя в настоящето производство за допуснати съществени нарушения на производствените правила, изразяващи се в липсата на преводач и неуведомяването на поискан личен адвокат. Настоящия съдебен състав намира, че жалбоподателя спекулира с това му право, тъй като лично в проведеното открито съдебно заседание на 07.06.2011 г. заяви, че разбира български език и не желае назначаването на преводач от дари или персийски език. Отделно от това в попълнената саморъчно от него декларация

П. задържането му на 11.01.2011 г. е посочил, че са му разяснени правата по чл. 63,64 и 65 от ЗМВР. С оглед така установената фактическа обстановка съдът намира, че Н. е разбрал за какво е задържан, поради което не е нарушено правото му на защита.

Що се касае до другото възражение за неинформирането на избрания адвокат от жалбоподателя и неинформирането на същия, настоящия съдебен състав намира, възражението за неоснователно, тъй като освен изложеното в молбата допълнение към жалбата не са представени доказателства в тази връзка.

Предвид посоченото, жалбата на М У Н. се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд - С. град, I-во отделение, 8-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М У. Н., гражданин на Афганистан, ЛНЧ * срещу Заповед рег.№ 83 от 11.01.2011 г., издадена от П. О. П. 05 РУП към С., с която, на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, му е наложена принудителна административна мярка "задържане за срок до 24 часа".

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: